

Norden som bolverk

Taler

Carl Joachim Hambro

Dato

29 mai 1935

Sted

Stockholm stadion

Omstendigheter

Den svenske riksdags femhundredeårsjubilæum

- 1 Herre konge. Sveriges kronprins og medlemmer av kongehuset. Herrer talmän. Svenske kvinder og mænd.

- 5 I fire dage har vi sendemænd fra de andre parlamenter i Norden været den svenske riksdags gjester. Vi har været mottatt med åpne armer og åpne hjerter på en måte som vi aldrig vil glemme, og så lenge vi mindes i vore land. Vi har været hilset som venner, som fränder, som blodforvandter, og vi takker Sveriges riksdag.

- 10 For os som har deltatt i festligheterne, har det været en oplevelse; for hele Norden har det indad og utad været til berikelse og befæstelse av samhörighet og samforståelse.

- 15 I fire dage har vi været båret på en mæktig bølge av national stemning som også har løftet vore sind. Vi fremmede som allikevel er hjemme i Sverige og taler med samme tunge og tænker de samme tanker som det svenske folk, vi har set en folkerepræsentasjon feire sin halvt tusenårsbeståen, hyldet og takket av det hele land, agtet og æret som gyldige uttrykk for folkets vilje og folkets evne. Vi har fåt en følelse av styrke i det billede Sveriges erkebiskop anvendte i sin tale i
- 20 Storkyrkan ved jubilæumsfesten: At de tre kroner i Sveriges våben i folkets underbevisste liv er kommet til å stå som symbol for frihet, ret og samdrægtighet; og det vet vi at så lenge et folks utvalgte kvinder og mænd ser de tre kroner som mål for sit virke, så lenge et folks utvalgte kvinder og mænd agter og ærer dem, vil også folkerepresentationen selv være agtet og æret, og det folk
- 25 kan se fremtiden fast i møte.

Og vi vet ennu ett: Vi lever i en tid av åndelige ryster og vaklende tillid. En

ulykke som er verre end den sortedød Selandersang om i sin kantate, har gått som
30 en farsot over landene; folkeslag har tapt troen på sin evne til at styre sig selv, på
frie mænds ret og pligt til at råde sig selv og ha ansvar for sig selv. I det store
sammenbrudd har de mistet selve rettens og frihetens begrep.

Snart står disse land i nord som et av de sidste bolverk om den kultur på rettens
35 og frihetens grund som totusenårs langsom utvikling har skapt. Som aldrig før
trænges deres indsats i en verden i nød, trænges deres tro på sig selv og på de
idealer som står høiere end partier, klasser og racer, idealer som er bestående i sig
selv, og som aldrig kan overskylls av stridens bølger.

40 Kan vore lande i Norden med ett sind fra Sønderjylland til Nordkap, fra
Reykjavik til Visby, ha den samme tro på frihet, den samme vilje til ret, den
samme evne til samdræktighet som har været grundfjeldet under Sveriges
riksdag i 500 år, da kan vi også gjøre den gjerning tiden kræver.

45 Som vi har gått her i disse dage, har vi får en altid sterkere fornemmelse av at det
er ikke bare Sveriges riksdag vi har mødt, vi repræsentanter for Nordens andre
parlamente. Det er det svenske folk. Festens storhet, festens tyngde er for os blit
den at vi har set et helt folk i enstemmig kor, uten en mislyd, ære sin fortid, gi
uttrykk for troen på sin fremtid. Vi har møtt en samlet enhet som har gjort
50 denne høitid monumental.

Det fortælles i gamle sagn om en vismand som for tre ganger 500 år siden spurte
sin tids mæktige om de kunne løse en gåte, og gåten var den: Hva er den
skjønneste musikk i verden? Hver hadde sit svar; den ene sa at det var sværd som
55 klang mot skjold, den anden sa at det var unge kvinders latter, den tredje sa at
det var nattergalens sang i skogen.

Men den gamle vismand rystet på sit hode, og da hans konge spurte ham hvad
gåtens løsning var, svarte han: For den som har en sjæl at lytte med, er den
60 skjønneste musikk i verden tonerne av det som sker i et frit folk.

Vi har i disse dage fått lytte til tonerne av det som er skedd og som sker i det
svenske folk, og vi har sandet at det er en skjønn musikk.

65 Vi hilser fra vore land Sveriges land og folk, og vore ønsker kan vi samle i et vers
av vor norske fædrelandssalme som likevel kan synges om Sverige som om

Norge:

70 Gud signe vårt dyre fedraland

og lat det som hagen bløma.

Lat lysa din fred fra fjell til strand

75

og vetter for vårsol røma.

Lat folket som brøder saman bu

80 som kristne det kann seg søma.

Jeg har den ære at utbringe et firfoldig hurra for Sverige.

Kilde

85 C. J. Hambro: Taler i tiden. Oslo, 1936.

Emner

Jubileumstale

URI

90 <https://www.virksommeord.no/tale/norden-som-bolverk>

95

100

105